

LÜTFİ HALİL YINANÇ

Doc: 19, 21.6.1965

Candan sevgili kardeşim ve aziz ruhum ve gönlümün ilacı pek muhterem Tayyip Beyefendi; Bu bedbaht ve bî-nasibi kardeşliğe kabul buyurduğunuz bu aciz var ya ben bugünlerde tâkat-fersâ bir hal-i pür-melâl ile karşı karşıyayım. Ah bunu nasıl arz edeyim. Bendeniz kadar zât-ı âliniz de elem duyacağınıza eminim. Hayatta bir gün gülmedim. Günlerim saatlerim ah ve enin ile geçti. Son felakette bütün acı ve kederlerime tuz biber kattı. Bu hayat bana yine koca bir yük oldu. Ölüm bendenize bir saadet oldu ise de elime geçmiyor. Ne edeyim ne yapayım, yaşamaya bu dünyada hakkım kalmadı. Ama Cenab-ı Hak verdiği emaneti geri almıyor. Ben de bu hal karşısında sevgili ve kıymetli mektubunuza cevap veremedim. Rica ve istirham ederim bendenizi itap buyurma.

Garip garip infisallerin altında zebun oldum. Karanlıkta kaldım. Dünyada şimdi bir şey görmez oldum. Düşündükçe çıldıracağım geliyor, nerde ise cinnet getireceğim.

Karanlık bir çukura düştüm. İçinden çıkamıyorum. Sevgili ve aziz Tayyip Beyefendi, zât-ı âliniz benim can ciğer kardeşim olduğunuz için derdimi yüksek vicdanınıza arz ediyorum. Kuvvetli ve basiretli muhakemenizden istifade edeceğim. Felaket şudur, hani ya bir mektubumda da arz etmiştim. Efrad-ı ailemiz Münire hakkında emrivakiler ihdas ettiler diye bu şahıs yani Münire'yi verdiğimiz şahıs, şâribü'l-leyli ve'n-nehar bir adammış. Tamamen alkolik gayri şuuri ve gayri insani tavır ve hareketlerini işittikçe sekiz aydır kendimi için için yer kimseye halimi bildirmezdin. Nihayet bu şahsa hâh nâ-hâh verildi, şeref ve haysiyetimizle alay etti. Memlekete karşı rezil ve rüsvay olduk. Gece ve gündüz işreti dolayısıyla kendisinde adem-i iktidar mevcut imiş, bir iftira ve bühtan ile eve getirildi. Yaptırılan muayene neticesinde tamamen bâkire olduğu tahakkuk etti ise de dost ve düşmana karşı gerek benim ve gerekse çocuklarımın gezecek hali kalmadı. Terk-i vatan etmeye karar verdik.

Hüsamettin idarecilikten bîzar olduğu için naklini istedi. Kendisi Ankara'yı istemişti. Ankara'ya razı olmadım. Esasen naklini istemesi de yukarıda arz ettiğim meseleden dolayıdır. Ne yapayım çirkin kaderim böyle imiş, eğer İstanbul'a aldirmek imkânı var ise İstanbul olsun. Buna var kuvvetinizle gayret sarf buyuracağınızdan eminim. Bendeniz istiyorum ki yüksek himayeniz altında İstanbul olsun. Bu vesile ile bendeniz de gelirim. Hem de müfettiş akrabalarımız da var. Ara sıra Mükrimin Bey'in kabrini ziyaret ederiz. İşte vaziyet budur. Sizin kara gözlerinizden öper, çocuklara ve Leman Hanımefendi'ye arz-ı hürmet ederim, çok sevgili kardeşim. 21.6.1965

Hürmetkârınız

Lütfi Halil Yinanç